

μέρος / ⁶ ἀπὸ τὰ χωράφια αὐτοῦ ὅπου ἔχει εἰς τὴν περιοχὴν χωρίου τῶν Ἀντιπερνῶν, λεγόμενα / ⁷ εἰς τοὺς Βλασαῖτες, ἀρχίζοντας ἀπὸ ἑναν δένδρον ὅπου ἔναι ἀπάνω εἰς τὸ πλάγι καὶ κατε / ⁸ βαίνει ἴσια εἰς τὸν κάμπον καὶ νὰ ἔρχεται ἀνάμεσα τὲς δύο ἀπιδὲς καὶ νὰ σώσῃ / ⁹ εἰς τὴν [[δύο]] χώρισιν τῶν χωραφίων τοῦ ἄνωθεν μισερ Ἰάκουβου, καθὼς χωρίζει ὁ τέρ / ¹⁰ μονας καὶ νὰ ὑπαγαίνη τὴν χώρισιν χώρισιν ἕως εἰς τὸ χωράφιν τοῦ Σέμικου, / ¹¹ ὅσον νὰ κλίσῃ τὸ νερὸν μέσα καὶ ἀπὸ ἐκεῖ νὰ χωρίσῃ μέσα, μοδίου ἑνὸς καὶ ἀπὸ ἐ // φ. 127β' / ¹² κεῖ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ δένδρον ὅθεν ἤρξατο, μὲ τοιοῦτον τρόπον ὅτι ἂν ὁ ρηθεὶς Λάζαρης / ¹³ ἠθελήσῃ νὰ κλίσῃ πλεώτερον μέσα ἐκ τὴν πάνω μεριὰν νὰ ἐννοῆται νὰ πληρῶ / ¹⁴ νη καὶ πλεώτερον σολδιάτικον κατὰ τὸ ἀνάλογον, εἰ δὲ μὴν καὶ οὐδὲν κλίσῃ πλεῶ / ¹⁵ τερον νὰ πληρώνη τοῦ μοδίου, καθὼς κάτωθεν παρακατιῶν ὁ λόγος δηλώσειεν. Με / ¹⁶ τὰ τούτου δὲ ὀφείλῃν ἔχειν αὐτὸν τὸν εἰρημένον τόπον καὶ γῆν ὁ ρηθεὶς κύρ Λάζαρης μὲ / ¹⁷ {μὲ} τοὺς κληρονόμους αὐτοῦ, ὡς προεῖρηται, καὶ ποιοῦν εἰς αὐτὸν ὡς θέλουν καὶ βού / ¹⁸ λονται, πωλεῖν, δωρεῖσθαι καὶ τὰ ἑξῆς. Ἐποφειλομένου δὲ τοῦ εἰρημένου κύρ Λάζα / ¹⁹ ρη καὶ τῶν αὐτοῦ κληρονόμων καὶ διαδόχων τοῦ δίδουν, τελοῦν καὶ πληρώνουν / ²⁰ τὸ κατ' ἔτος ἀνεστερήτως πρὸς τὸν προγεγραμμένον μισερ Ἰάκουβον Δηγα / ²¹ τζουλῆν καὶ πρὸς τοὺς κληρονόμους καὶ διαδόχους αὐτοῦ εἰς πᾶσαν ἐσχάτην / ²² τοῦ μηνὸς Αὐγούστου, δηνερικῶς ὑπέρπυρα δύο τῶν Κορυφῶν καὶ οὐχὶ ἄλλον. Ὑ / ²³ πεσχέθη ὁ προειρημένος μισερ Ἰάκουβος καὶ τοῦ διαυθεντίζειν τὸ εἰρημένον / ²⁴ χωράφιον ἀπὸ παντὸς ἀνθρωπίνου σώματος. Εἰς νομὴν ἔθεσαν αὐτὸν διὰ κον / ²⁵ δυλίου καὶ τὰ ἑξῆς. Ὑπὸ μαρτυρίας μαῖστρο-Μιχαήλ Μετζοβίτη καὶ κύρ / ²⁶ Νικολάου Βούργαρη. ζιε'. / ²⁷ Ἐγὼ πρωτοπαπᾶς Φίλιππος ὁ Κατωῖμέρης δουκικῇ καὶ αὐθεντικῇ ἡμῶν / ²⁸ ἐξουσίᾳ τῶν Βενετιῶν νομικὸς πόλεως καὶ νήσου Κορυφῶν παρακληθεὶς ἔγραψα ὡς τὸ ὕφος δηλοῖ / ²⁹ εἰς πίστωσιν ἔνεκα καὶ ἀσφαλείας.

484

Προικοσύμφωνο

† ,αφστ' ἡμέρα ιε' τοῦ Ὀκτουβρίου ἰνδικτιῶνος ι'. Ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀμήν. Γκιώνης ὁ Ριζικὸς ἀπὸ ἐ / ² νὸς μέρους καὶ κύρ Βασίλειος ὁ Πάντιμος ἀπὸ ἐτέρου μέρους, ἐσυμφώνησαν ὅπως ὁ ἄνω / ³ θεν Γκιώνης ἔταξεν νὰ δώσῃ τὴν θυγατέραν του τὴν Λούκω γυναῖκα Ἰωάννου τοῦ Πάντι / ⁴ μου, υἱοῦ τοῦ ἄνωθεν κύρ Βασιλείου, καθὼς κελεύει ἡ ἀγία τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία καὶ / ⁵ νὰ τῆς δώσῃ ληγάτον ἐν α' στρώμα ἐν γεμάτον μαλλὶν πηχῶν ιβ', σεντόνι ἕνα πηχῶν / ⁶ ιβ', σαγὶν ἕνα καινούριον, μαξιλάρια β' γεμάτα μαλλὶν, ἀρκλὶν ὑπερπύρ(ων) γ', κακά / ⁷ βιν ὑπερπύρ(ων) γ', ταυρίν ἕνα χρονῶν γ', δαμάλα μία χρονῶν β', πρόβατα ε' μεγάλα καὶ / ⁸ μικρὰ ε', βουτζὶν μετρῶν θ', λανάρια, δραπάνιν, τζεκούριν

ἄσπρ(ων) ε', βελέ / ⁹ σια β' καινούρια, ἐμπόλιες β', φακεόλια β' καὶ νὰ τὸν ἐπάρη
ἐσώγαμπρον / ¹⁰ καὶ νὰ σταθῇ μετ' αὐτὸν χρόνους δ' καὶ νὰ τοῦ κάμη ὁ ρηθεὶς
Γκιώνης εἰς τὸν τόπον ὅπου / ¹¹ ἔχει ἀπὸ τὴν Ἀχίλλαινα ὀσπίτιον ἓν, τὸ μάκρος
ὀριὲς ε' καὶ τὸ πλάτος ὀριὲς / ¹² γ', κτισμένον καὶ σκεπασμένον. Ἀκομὴ νὰ φυτεύ-
σουν οἱ δύο τὸν χέρσον τόπον / ¹³ ὅπου ἔχει ὁ ρηθεὶς Γκιώνης κλεισμένον εἰς τὸ
ἀμπέλιν του καὶ σώνοντας ὁ τέρμονας νὰ / ¹⁴ τὸν δώσῃ ἀπὸ ὅλον ὅσον κλεῖ μέσα
παλαιὸ καὶ νέον τὸ δ' σὺν τὰ τὸ τέλος του καὶ ὄν / ¹⁵ τεν χωρίσουν νὰ τοὺς δώσῃ
ἀπὸ τὴν καρποφορὰν τὸ ἀδελφομοίριν τους καὶ εἰς / ¹⁶ τὰς ιβ' τοῦ ἐρχαμένου
Ὀκτουβρίου νὰ τοὺς δώσῃ τὰ ἄνωθεν πρόβατα. Καὶ οὕτως ἔμειναν / ¹⁷ καὶ τὰ δύο
μέρη εὐχαριστημένα καὶ ἔδωσαν χεῖρας κατ' ἐνώπιον κυρ Βασιλείου Δου / ¹⁸
κιανοῦ, Νικολάου Βουργίδη καὶ Νικολάου Δουκιανοῦ.

485

Διαθήκη

φ. 128α'

† ,αφστ' ἡμέρα ιε' τοῦ Ὀκτουβρίου ἰνδικτιῶνος ι'. Βασίλειος. Ἐγὼ ὁ Βασίλειος
ὁ Βούργαρης ποιῶ τὴν παροῦσα μου / ² διαθήκη καὶ ἀποτύχοντές μου ἀφήνω τὴν
σύμβιον μου κυρὰ εἰς τὰ παντοῖα / ³ μου πράγματα, νὰ ζῇ ὁμοῦ μὲ τὰ παιδιά μου
καὶ νὰ κουναρῖση καὶ τὴν Σταμάτα ἕως / ⁴ νὰ γενῇ νόμου ἡλικίας καὶ νὰ μηδὲν
ἔχουν ἐξουσίαν τὰ παιδιά μου νὰ τὴν διασεῖσουν / ⁵ ἕως τέλους ζωῆς της. Ἀφήνω
εἰς τὸν Ἅγιον Νικόλαον τὸ ἡμισὸν ἀπὸ τὴν / ⁶ ἐλαίαν ὅπου ἄφησεν ἡ μάνα μου,
ἀφήνω τὰ δύο μου παιδιά κληρονόμους / ⁷ καὶ νὰ μηδὲν ἔχουν ἐξουσίαν νὰ πωλή-
σουν ἢ χαρίσουν ἢ ἑτερόν τι ἀπὸ τὰ πρά / ⁸ γματά μου εἰμὴ νὰ ὑπᾶν ἀπὸ κληρονο-
μίαν εἰς κληρονομίαν καὶ νὰ / ⁹ μοῦ κάμουν τῆς θανῆς μου τὰ πρέποντα ὡς ἔθος
χριστιανοῖς καὶ ὅποιος / ¹⁰ ἀπὸ τὰ παιδιά μου ἐναντιηθῇ τὴν παροῦσαν μου δια-
θήκην νὰ ἔχῃ τὴν / ¹¹ κατάραν μου καὶ σολδία ε' καὶ εἰς τὸ μνημόσυνόν μου νὰ
σφάξουν τὸ βοῦ / ¹² μου τὸ μαῦρον καὶ κρασὶν τὸ καρετέλον τὸ γ' μετρῶν καὶ
ἐπίτροπον ἂ / ¹³ φήνω τὸν ἀδελφόν μου τὸν Μιχαήλ. Καὶ οὕτως ἐδιεταξάμην. Ὑπὸ
μαρτυρίας / ¹⁴ μαῖιστρο-Δημητρίου Ζωγράφου τοῦ Λαδικοῦ, Νικολάου Ποδαρᾶ καὶ
Νικολά / ¹⁵ ου Καμπάση.

486

Διαθήκη

|| Ἐβγάλθη κό / πια ὁμοια||

† ,αφστ' ἡμέρα ιε' τοῦ Ὀκτουβρίου μηνὸς ἰνδικτιῶνος ι'. Πέτρος. Ἐγὼ ὁ Πέ-